

Any 1 11 setembre 1937

Núm. 3

Editat per la Secció de Propaganda

Editorial

ONZE DE SETEMBRE

Data simbòlica la de l'onze de setembre per als catalans de cor. Data d'encoratjament per a la joventut catalana i d'alliçonament per a tot. I molt més ha d'ésser-ho encara en uns moments com els actuals en què, ànimes mesquines, guiades com sempre per mòbils de baixa rel, han volgut intentar, intentaran encara més, debades però, minimitzar o desdibuixar la ingent silueta de Catalunya, projectant-se, gràvida de deures i de responsabilitats, en el fons rogenç de sang heroica i màrtir que tenyeix, amb fulgids colors de glòria immarcescible, la gran hora històrica que vivim, tan prenyada de dolors fecunds, com curulla d'esplendoroses possibilitats per a un futur, ja no llunyà, per a un esdevenidor que ja es trasllueix d'entre els besllums de l'ample horitzó de llibertat que s'està cecstant en l'entranya viva i martiritzada d'Ibèria.

L'onze de setembre, ha vingut a ésser per a les generacions de catalans posteriors a la data de l'heroica efemèride, quelcom així com el motor espiritual que ha mogut i sostingut, a través del temps i de vicissituds de tota mena, la fe fonda i ferma dels catalans en els alts destins de la Pàtria.

La figura, potser fins i tot una mica tocada de llegenda, però per això encara més lluminosa als ulls del poble, del gran **CONSELLER EN CAP**, ha de representar sempre per als fills de Catalunya la plasmació viva i colpidora del crit etern de rebel·lia d'una terra lliure que veu trepitjades o escarnides les seves preuades llibertats rebudes, en dipòsit sagrat, dels nostres gloriosos avantpassats, els quals les conqueriren a punta d'espasa i fent per elles el sacrifici de llurs vides i hisendes.

Per això que si, sacsejats per l'allau de passions desfermades arribem mai a experimentar un moment de dubte o de defalliment en els nostres ideals patriòtics, o batuts per la dissort, sentim flaquejar el nostre esperit de catalanitat, farem bé de girar els ulls en vers la figura, tràgicament humana, d'aquell

màrtir

de l'ideal i cavaller del deure que fou Rafael Casanova i sadollar-nos de sant fervor patriòtic contemplant, amb sincers desigs d'emulació, el seu gest magnífic de rotunda virilitat en plantar cara a l'opressió i en defensar, fins a morir, les llibertats i els drets legítims de la Catalunya eterna.

CATALANS! Que la diada de l'onze de setembre no deixi mai d'ésser per a nosaltres i per a Catalunya tota, la fita, el guió, l'estímul que constantment, dreturerament, ens assenyali el camí del deure, fins a aconseguir plasmar en esplendorosa realitat aquell vell ideal d'una Catalunya gran, forta i lliure que Rafael Casanova també portava arrapat en el fons del seu cor quan el ferro de l'opressor el malferí, sense sospitar que en vessar la seva sang preciosa es retenyien encara més les ferres quatre barres que donen color i prestigi etern a la nostra gloriosa senyera.

CATALANS! Digueu, com el poeta, "a un crit i a una sola veu",

VISCA CATALUNYA !!

Joan de SOLIUS

Col.laboració

11 DE SETEMBRE DEL 1714
per Emili VICO

Hi han fites en la història dels pobles, rublertes d'un significat tan profund, prenyades d'un heroisme tan intens, que res ni ningú no pot esborrar-los. I ressalten, i són exemple i lliçó, estímul i guia....

Catalunya, al llarg de la seva història, ha estat escomentant dies glorioses. Dels dies que era mestressa de les mars, de les glòries del Rei en Jaume, fins arribar a un rosor irpletòric de possibili-

11 de setembre del 1937

tats, després de dos segles d'esclavatge, passant per l'època en què s'inicia va la decadència, han anat succeint-se els episodis que posen de relleu el caràcter indòmit de la nostra terra a deixar-se junyir a l'esclavatge i a la misèria. I, completament naturalíssim d'aquest seu amor a la llibertat, n'és què sempre hagi maldat ininterropudament per la democràcia i el dret.

L'onze de setembre del 1714, no és altra cosa que el darrer esforç de Catalunya per aquesta llibertat que sempre ha estat la guia preclara de la terra. Dolors i llàgrimes, fam i misèria, desolació i mort... Afermança al llarg d'aquella bandera que alçava Rafael Casanova de què si hom venia fóra ben a contracor del poble que es posava al costat dels seus legítims representants...

Ja ho veieu! Dos-cents anys després, Catalunya ha de defensar-se davant l'embestida dels qui, com Felip Vè., voldrien exterminar-nos i coure damunt Catalunya per a devorar-la i sumir-la en la misèria i en l'abjecció.

Altrament, ha passat molt temps de 1714 ençà. I les circumstàncies han variat d'una manera notòria. Tan diverses són, que no és llunyà el dia en què la joventut catalana, planti les quatre flames glorioses al cor de les terres dominades pels bàrbars del segle XX i que en peregrinació, enlainej les banderes i els cors sadollats de joia, vagin a retre, en la figura de Rafael Casanova, el seu homenatge als qui per les llibertats de Catalunya, lluitaren el setembre del 1714. I afermin el sentiment de la Catalunya immortal i eterna: consolidar, fins a fer-la indestructible, la llibertat i la democràcia.

Informació

ELS NOSTRES COMPANYS MOBILITZATS

Amb la incorporació definitiva dels companys compresos dintre les lloves del 31 i 37 i dels qui anteriorment havien estat declarats útils per a serveis auxiliars, les "JOVENTUTS D'ESQUERRA" de Cuixols porten la capdavantera, a la localitat, del nombre d'homes incorporats. En nombre i en moral. Ni un dels nostres companys ens ha demanat, en el moment de partir, que procuréssim col·locar-lo en forma avantatjosa per ell, que el recomanéssim, que li cerquéssim influències. I consti que podiem fer-ho. Han marxat tots amb l'estoïcisme que dona el tenir fe cega en Catalunya i saber que lluiten per les seves llibertats. I en el camp de lluita es porten com a bons fills de la Pàtria catalana. Bella antologia de guerra la que estem recollint amb fragments de les cartes que diàriament ens arriben dels nostres soldats! Bé per als que en tot moment han sabut complir amb llur deure sense defugir amb subterfugis impropis de la gravetat dels instants que vivim, les penalitats, els perills, les privacions que la guerra comporta.

Dia vindrà en que al costat dels noms dels nostres companys mobilitzats, caldrà posar a la vindicta pública els noms de tots aquells patriotes que a l'hora d'agafar el fusell, tot el seu antifeixisme, tota la seva col·laboració i tot el seu esforç a fer recíixer el pla de la victòria, ha estat assegurar-se una situació benestant a la reraguarda!

El nostre bon amic Antoni Blanch era qui tenia cura d'aquesta secció. Ara ha marxat, amb tot el seu bagatge d'infant, a lluitar en terres germanes d'Andalusia. És un de tants elements de temperament infatigable que deixen un buit anorreador en marxar. I sobretot per nosaltres, pels de la Sec-

11 de setembre del 1937

ció de Propaganda, un buit que omplènarem amb un deix de recança i enyorament. Ens esforçarem, amic, perquè la teua secció d'"Els nostres companys mobilitzats" no deixi d'aparèixer en un sol "BUTLLETI". Aquesta serà la forma més palosa de demostrar-te quant agraim tot el teu esforç.

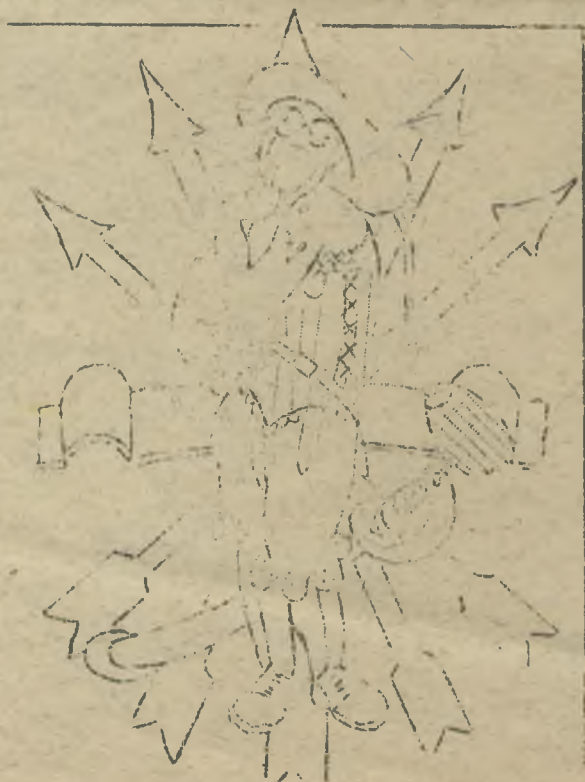
Continua la llista de los adreces dels nostres companys mobilitzats que venim publicant des del primer número del "BUTLLETI" :

JOAN MAS - 144 Brigada Mixta, 4rt. Ball^a, Plana Major, CALANDA (Terol)
 JOSEP BOSCH - 29 Batalló de Carrabiners, 1^a C^a. TARRAGONA
 ESTEVE JOAN TRIES - 144 Brig^a Mt^a., 4rt. Ball^a. C^a Metralladores, CALANDA
 ANTONI BLANCH FIGAS - 46 Brig^a Mt^a. Estat Major, Front de Pozoblanco, VILLANUEVA DE CORDOBA
 JOSEP RIGAU COLL - 46 Brig^a Mxt^a, Plana Major, Front de Pozoblanco, VILLANUEVA DE CORDOBA
 JAUME NOELL - 133 Brig^a Mxt^a, 31 Divisió, 3er. Bll^a Metralladores, SOSA DE ARADIADO (Osca)
 FILLI ALENYA - Transmissions, Sector Sur, ALPACETE
 JOSEP JORDÀ - 143 Brig^a Mxt^a, 2n. Bll^a. 1^a C^a, SECTOR CASP
 RAMON PAGÈS - 18 Divisió, 73 Brig^a Mxt^a. Caserne reclutes, VILLANUEVA DE CORDOBA
 ASENSI SANCHEZ - 94 Brig^a Mxt^a. Regt^a Naval n° 1, 1r. Bll^a, 4^a C^a, PUIG (València)
 VICENÇ MONTOLIU - 144 Brig^a Mxt^a. 1r. Bll^a, 2^a C^a, CALANDA (Teruel)
 MARTI MASVIDAL ESPINAS - 141 Brig^a Mxt^a. Grup Intendència, Abastaments, CASTELLNOU (Terol)
 JAUME CALLOL - Transmissions-Radio, Estafeta Camp^a n° 2, CHINCHON (Madrid)
 ENRIC OLIVERAS JULIA - Bateries de Costa - BARCELONA
 DIDAC MARTINEZ - 2ª Bateria Pesada Obusos 15'5, BUJARALOS-OSERA
 JOSEP M^o VEA - 30 Divisió, 131 Brig^a Mxt^a. 4rt. Bll^a Transmissions, CASTEL DE CABRA (Terol)

Portanyents a los lleves del 32 i 35 i declarats útils per a serveis auxiliars, han marxat a incorporar-se, després de la nova revisió a què han estat sotmesos, els companys

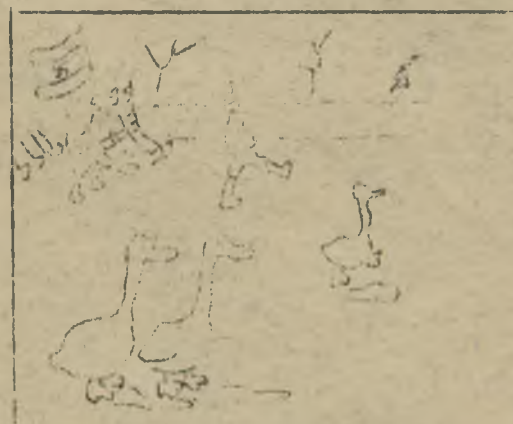
JOAQUIM RIPOLL DAUSÀ i
 ANTONI CALDAS ROJAS

Els companys que encara no tinguin la insígnia de "CATALUNYA" que edita la Comissaria de Propaganda de la Generalitat amb destí als combatents catalans, cal que ens ho comuniquin i totseguit els en farem tramesa.

EL FEIXISME
 ESPANYOL

(D'Escobar a
 L'Esquella)

OQUES ALEMANYES
 -Mira aquesta ximpla! Camina com un home! -
 (Gringoire, París)

11 de setembre del 1937

JEREC. femenina.

A LES DONES DE LES
JOVENTUTS D'ESQUERRA

L'adreço a vosaltres com-
panyes, i perdoneu-me totes
puix que poso en fer-no més bon
voluntat que encert.

M'atreveixo des del nostre "BUTLLETI", a parlar-vos de la nostra poca actuació en tot allò que fa referència a la guerra.

Ja sabem bé tots la lluita sagnant que estem sostenint fa temps. S'ha parlat sobre aquest tema tantes i tantes vegades! Però crec també que a moltes de nosaltres, si no fossin les conseqüències de l'últim criminal bombardeig i la manca d'alguns articles de primera necessitat, no tindriem aquest pànic que avui, per la més lleu remor, s'observa gairebé a tots els rostres. Fins avui la guerra era la mateixa, però, ah! no havia tocat a casa nostra. I ací està l'origen de la nostra falla, una mica egoista com podreu veure.

Pensem amigues que poden venir dies molt més pitjors que aquests; pensem que això és tot just un començament de les fatigues que fins avui planen damunt nostre; pensem que encara poden haver de marxar molts més companys als llocs de perill, i que s'apropa un hivern trist, molt trist, i que en el nostre Casal manca l'escalf nostre, el de les dones, que si moltes no podem anar al front ni als hospitals a guarir els nostres soldats, potser aviat tindrem ocasió d'aplicar les nostres activitats a quelcom ben útil per a la guerra.

Els nostres companys es planyen, i amb raó, que el nostre Casal no sigui freqüentat per nosaltres. Ells prometen ajudar-nos en tot el que sigui. No recategem per un mal entès i egoista esperit d'inhibició de la lluita a què ens hem vist abocats, el nostre ajut moral i la nostra col.laboració personal a l'obra de conjunt que tan necessita de nosaltres.

Companyes de les Joventuts d'Esquerra! Acudiu totes al nostre Casal a donar suport eficaç i pràctic a les iniciatives que cada dia exigeix més la guerra.

VEIS CAIGUTS, VEIS JOE LLUITA, PER LA VICTORIA DEFINITIVA!

Us ho demana

Siseta MORE

L'humor aliè

Una preocupació de les dones: LES CUES

"La cua de la llet" de Eagarria, a La Vanguardia.

11 de setembre del 1937

Qüestions municipals

UNES NOTES BREUS

4 8

han pas estat autoritzats, no sabem per qui, per cursar-la. Ben mirat poca importància té l'afer per a nosaltres per donar-hi massa beligerància.

Confiàvem, avui, poder donar compte de la solució de la crisi municipal plantejada per la C.N.T., però com sigui que els nostres representants han elaborat un report fixant els seus punts de vista en quant a la solució d'uns problemes que varen ésser creats i que avui encara continuen sense solució, i no havent rebut resposta a aquell escrit, continua la crisi en el seu mateix estat estacionari i, per tant, ens impossibilita, avui per avui, de poder parlar-ne amb l'amplitud que caldrà fer-ho en el pròxim "BUTLLETI".

Per tal de portar el nostre petit esforç a la commemoració de l'onze de setembre, apareix aquest "BUTLLETI" amb data avançada a la que tenim per costum de publicar-lo. És aquest un altre motiu que ens priva de poder tractar la qüestió municipal de la qual ja hem fet esment. De no haver estat aquest avançament el nostre comentari s'hauria publicat, i no dubtem pas que, a part d'altres que podríem aduir, els motius exposats bastaran a disculpar-nos.

E R C

Tal com vàrem anunciar en el "BUTLLETI" anterior, s'ha celebrat el CONGRÉS EXTRAORDINARI DE LA FEDERACIÓ D'E.R.C. DE LES COMARQUES GIRONINES, que ha constituït un gran acte d'afirmació nacionalista i de democràcia.

Ens interessa fer remarcar, per tal de no estendre'ns massa, ço que no permet la capacitat del "BUTLLETI", la renúncia del nostre amic Campà, que havia estat elegit per aclamació, a formar part del Comitè Executiu; les intervencions dels amics Yrla i Campà, amb l'explanació de les seves ponències: ASSISTENCIA SOCIAL I SANITAT, l'una, JOVENTUTS, l'altre. Dues ponències tan diverses, acollides amb entusiasme per l'Assemblea per tal com foren tractades; amb fred, amb xifres colpidores, amb orientacions sublimes, la primera; amb fogositat, amb gènit, la segona. Totes dues, però, amarades d'un sentit de responsabilitat i inspirades per nobles ideals. I les conclusions finals que resumim: guanyar la guerra; una salutació als qui lluiten per abatre el feixisme i per salvar les llibertats del nostre poble; ferma adhesió al President de Catalunya; la constatació del fet que cap de les figures representatives del Partit hagi desertat del seu lloc i la condemna dels militants que han deixat de complir amb el seu deure; anhel d'unitat antifeixista i ànsia que la política dels Governos de Catalunya i de la República tondeixi a fer bon viva la cordialitat i col·laboració de totes les forces populars; i, finalment, respecte per a tots iguals als qui ocupen càrrecs públics.

Fou un acte que evidencià la potencialitat de l'Esquerra, ço que la situa en el primer pla de la política catalana.

EL CONGRÉS D'E.R. DE C. A LES COMARQUES
GIRONINES DEMOSTRÀ LA VITALITAT I LA CO-
HESIÓ DEL GRAN PARTIT DE LA DEMOCRACIA
CATALANA